

Udlændingestyrelsen i gang med at udarbejde en pjece med information om, hvordan man får dansk statsborgerskab.

Pjecen indeholder endvidere mere generel information om reglerne om statsborgerskab. Jeg regner med, at pjecen er klar til udsendelse i næste måned, i første omgang på dansk og herefter på engelsk og andre relevante sprog.

Da pjecen nødvendigvis vil være af mere overordnet karakter, agter Justitsministeriet også at udarbejde informationsmateriale, der er mere specifikt, vedrørende naturalisation, som kan udleveres til de mange, der ansøger om eller ønsker nærmere oplysninger om kriterierne.

Allerede i dag er oplysninger om betingelser for naturalisation dog blevet betydelig mere tilgængelige, efter at de er samlet i et cirkulære, som er blevet udsendt i oktober måned. Cirkulæret suppleres af en oversigt over de mange særregler vedrørende opholdsbetingelserne. Oversigten udleveres af Justitsministeriet til alle, som ønsker nærmere oplysninger om disse regler.

Det, der er anført i rapporten om hemmelige og utilgængelige regler, gælder altså ikke mere. Det, der er anført om det, gælder ikke længere her i landet. Alle regler på området er nu offentligt tilgængelige, og med den nye pjece bliver informationsniveauet endnu højere.

Jeg nævnte, at Justitsministeriet vil udarbejde yderligere informationsmateriale om naturalisation, men også for de unge mennesker, som har boet her i landet siden barndommen, og som derfor i vidt omfang kan få dansk statsborgerskab ved at afgive erklæring, er der formentlig behov for bedre information. Justitsministeriet overvejer derfor, hvordan der kan gives bedre information om erklæringsmuligheder for disse unge mennesker, f.eks. ved at sende en pjece ud til uddannelsesinstitutioner og lign.

I rapporten er i flere tilfælde henvist til Euro-parådskonventionen om statsborgerskab, som blev vedtaget sidste år. Konventionen blev åbnet for undertegnelse i november måned, og sammen med de øvrige nordiske lande undertegnede den danske regering konventionen straks ved åbningen. I alt har 15 lande på nuværende tidspunkt undertegnet konventionen, der dog først træder i kraft, efter at mindst tre lande har ratificeret den. I øjeblikket er Justitsministeriet ved at undersøge, hvilke ændringer der må være nødvendige i den dan-

ske lovgivning, for at Danmark kan ratificere konventionen.

Vi er altså på mange måder langt i forhold til at opfylde Østersøområdet's menneskerettighedskommissærs anbefalinger, og jeg vil i den videre debat vende tilbage også i forhold til det ønske, der er fra Folketingets partier, der i øjeblikket har indledt forhandlinger, og redegøre for yderligere spørgsmål.

Forhandling

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for besvarelsen. Jeg synes, besvarelsen er karakteriseret ved, at ministeren også mener, at vi har brug for at starte en proces, hvor vi bl.a. tager udgangspunkt i den ny konvention, som skal ratificeres, og i den kritik, som er kommet fra Østersøområdet's menneskerettighedskommissær. Det er jeg glad for.

Så bemærkede jeg, at justitsministeren præciserede her fra talerstolen, at ansvaret er de politiske partiers, og det er jeg enig i, og min bemærkning nu bagefter handler ikke om at anfægte det, men jeg har alligevel forstået, regner jeg med, at justitsministeren, selv om han betegnede Justitsministeriets rolle nærmest som et sekretariat, ikke mener et ekspeditionskontor. Dermed vil jeg bare sige, at vi har vel alle sammen et fælles ansvar for, at disse regler bliver bedre, at man følger almindelig forvaltningsskik, så vi ikke med rette kan beskyldes for vilkårlighed og for, at folk ikke får en rimelig sagsbehandling.

Jeg er helt med på, at det er Folketingets politiske partiers ansvar, men justitsministeren og Justitsministeriet må også – og sådan har jeg også forstået det – gå ind i en diskussion om netop de punkter. Her lagde jeg mærke til, hvad Justitsministeriet havde skrevet i talepapiret til ministeren om netop forvaltningsskik, at ministeren mente, at man også havde iagttaget almindelig forvaltningsskik. Det tror jeg er helt rigtigt, men har vi også efterlevet det? Det mener jeg ikke.

Da jeg kom ind i det her udvalg for nogle måneder siden, blev jeg faktisk lettere chokeret over, hvordan vi håndterer det her område. Lad mig nævne, at reglerne, man arbejdede efter, indtil den 1. november sidste år har været lukket land for offentligheden. Godt nok står de nu trykt i et cirkulære – og ros for det – men det er